

Sygn. akt: I C 77/17 upr.

Na rozprawie dnia 1 czerwca 2017 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.- wniósł o przeprowadzenie rozprawy [pod swoją nieobecność.

Pozwana A. M. nie stawiła się-zawiadomiona w trybie art.139 par.1 kpc o terminie rozprawy, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	p.o.sekr. sąd. Monika Borzym

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2017 r. w Kętrzynie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko A. M.

o zapłatę

powództwo oddała w całości.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. M. kwoty 6752,40 zł z dalszymi odsetkami wskazanymi w pozwie oraz obciążenie pozwanej kosztami procesu. Podniósł, że łączyła go z pozwaną umowa o kredyt konsumpcyjny z dnia 26.05.2014r. nr (...). Pozwana nie wywiązała się z zobowiązania, nie regulując płatności w sposób przewidziany w umowie, w związku z czym bank wypowiedział umowę, która uległa rozwiązaniu z dniem 08.09.2016r. Doprowadziło to do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego kapitału, odsetek umownych za okres obowiązywania umowy oraz odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. Na dochodzoną kwotę składa się kwota 6393,30 zł – niespłaconej należności głównej, tj. kapitału, odsetek umownych w kwocie 355,42 zł naliczonych za okres od daty zawarcia umowy do jej rozwiązania wg określonej w umowie stopy procentowej i kwota 3,68 zł odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od należności głównej od dnia wymagalności do dnia poprzedzającego złożenie pozwu.

Pozwana A. M., zawiadomiona o terminie w trybie art. 139§1 kpc, nie stawiała się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w okolicznościach sprawy powództwo nie może być uwzględnione.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 69 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe kredyt jest umową, przez którą bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Mając na uwadze przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy należy wskazać, że nie stanowi on wystarczającej podstawy do uwzględnienia powództwa.

Powód załączył do pozwu m. in. kserokopię umowy kredytowej zawartej z pozwaną w dniu 26.05.2014r. (k. 29-33), kserokopię oświadczenia o poddaniu się egzekucji (k. 34), kserokopię wypowiedzenia umowy kredytowej z dnia 25.07.2016r. (k. 35) wraz z kserokopia dowodu nadania (k. 36-37) oraz kserokopię wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 12.09. 2016 r. (k. 38). Żadna z w/w kserokopii nie jest potwierdzona za zgodność z oryginałem, w szczególności brak uwierzytelnienia w sposób przewidziany w art. 129§2 k.p.c. Przedłożone kserokopie nie stanowią zatem dokumentu w rozumieniu art. 245 k.p.c., wobec czego nie stanowią także dowodu zdarzeń w nich opisanych. Nie są także dokumentami, o których mowa w art. 244 k.p.c.

Należy także wskazać, iż zgodnie z uzasadnieniem pozwu podstawą dochodzonego roszczenia była umowa o kredyt konsumpcyjny z dnia 26.05.2014r, oznaczony numerem (...) zawarta pomiędzy powodem a pozwaną. Natomiast przedłożona kserokopia umowy kredytu, wprawdzie dotyczy powoda i pozwanej jako stron umowy i oznaczona jest datą 26.05.2014r., ale jak wynika z jej oznaczenia jest umową o „kredyt na miarę” i nigdzie nie posiada oznaczenia numerem (...). Na kserokopii widnieje natomiast skserowany połączony z nazwą umowy odręczny zapis „(...)”. W tych okolicznościach nie wiadomo czy załączona do pozwu kserokopia umowy kredytowej jest tą, do której odnoszą się twierdzenia pozwu.

Z przedłożonego wypowiedzenia umowy kredytowej z dnia 25.07.2016r. również nie wynika by dotyczyło ono umowy kredytu o numerze (...). Ponadto brak również dowodu doręczenia go pozwanej, a w szczególności dowodu, iż pozwana uznała wynikające z niego zobowiązanie.

Odnosząc się do przedłożonego przez stronę powodową wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 12.09.2016r., należy zauważyć, że stosownie do art. 95 ust. 1 i 1a Prawa bankowego księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych. Moc prawna dokumentów urzędowych, nie obowiązuje jednak w odniesieniu do w/w dokumentów w postępowaniu cywilnym. Powyższe oznacza, że wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 19 lipca 2016 r. w niniejszym postępowaniu ma charakter dokumentu prywatnego, a co za tym idzie stanowi wyłącznie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie, nie stanowi natomiast dowodu tego co w nim zaświadczone, w szczególności dowodu istnienia wierzytelności dochodzonej pozwem.

Natomiast żadnej mocy, w tym dowodowej, nie ma kserokopia takiego wyciągu w żaden sposób nie potwierdzona za zgodność z oryginałem.

Stosownie do art. 6 k.c., ciężar dowodu okoliczności przytoczonych w pozwie, w szczególności istnienia, wysokości i wymagalności zobowiązania spoczywa na stronie powodowej.

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę wszystkie wskazane powyżej okoliczności, należało skonstatować, iż powód nie udowodnił dochodzonego przez siebie roszczenia, ani co do jego istnienia, ani co do jego wysokości i wymagalności.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, istnieją w sprawie uzasadnione wątpliwości, uniemożliwiające przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda odnoszących się do istnienia, wysokości oraz wymagalności zobowiązania. W tych okolicznościach pomimo zaistnienia formalnych przesłanek do wydania w sprawie wyroku zaocznego wskutek nie działania w sprawie pozwanej, Sąd powództwo oddalił w całości.